

POSTANOWIENIE
Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego
Okręgowej Izby Radców Prawnych

z dnia 29 maja 2015 r.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w składzie:

Przewodniczący: r. pr. Jacek Dzedzyk

Sędziowie: r. pr. Andrzej Kras

r. pr. Anna Mościńska

Protokolant: apl. radc. Katarzyna Cierniewska

przy udziale Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego: r. pr. Moniki Marukiewicz

po rozpoznaniu w dniu 25 maja 2015 r. oraz 29 maja 2015 r. zażalenia

z dnia 20 kwietnia 2015 r.

na postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnej z dnia 7 kwietnia 2015 r., sygn. akt RD 88/14, o umorzeniu dochodzenia w sprawie możliwości popełnienia przewinienia dyscyplinarnego przez radcę prawną jakie mogłoby polegać na tym, że:

1. radca prawny w okresie od sierpnia 2013 r. do 31 marca 2014 r., działając podejmować miałyby czynności zmierzające do pozbawienia i skutkiem tego doprowadzić do utraty tego klienta przez , czym działać miałyby na szkodę i co stanowić miałyby czyn sprzeczny z zasadami etyki radcy prawnego, dobrymi obyczajami i godnością zawodową tj. popełnienia przez radcę prawną przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 26 ust. 2 i art. 34 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego oraz art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. Nr 2014, poz. 637),
2. radca prawny w czasie trwania umowy współpracy z w okresie od 7 kwietnia 2014 r. do 7 maja 2014 r., działając naruszać miałyby zakaz konkurencji określony jako „klauzula o zakazie świadczenia pomocy prawnej oraz innych usług” na rzecz klienta z art. 14 ust. 1 umowy współpracy z dnia 16 czerwca 2010 r., czym działać miałyby na szkodę i co stanowić miałyby czyn sprzeczny z zasadami etyki radcy prawnego, dobrymi obyczajami i godnością zawodową, tj. popełnienia przez radcę prawną przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 6 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego oraz art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. Nr 2014, poz. 637),
3. radca prawny po zakończeniu trwania umowy współpracy z , tj. po dniu 7 maja 2014 r., działając naruszać miałyby zakaz konkurencji określony jako „klauzula o zakazie świadczenia pomocy prawnej oraz innych usług” na rzecz klienta z art. 14 ust. 1 umowy współpracy z dnia 16 czerwca 2010 r., czym działać miałyby na szkodę i co stanowić miałyby czyn sprzeczny z zasadami etyki radcy prawnego, dobrymi obyczajami i godnością zawodową, tj. popełnienia przez radcę prawną przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 6 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego oraz art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. Nr 2014, poz. 637),

postanawia

uchylić postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego dnia 7 kwietnia 2015 r. o umorzeniu dochodzenia w sprawie sygn. akt RD 88/14 i przekazać sprawę Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego do dalszego prowadzenia celem uzupełnienia postępowania wyjaśniającego.

Janusz Pięty

Ludmiła Cichoń

*Anna
Mowik*

Sygn. akt: OSD 13/15

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 7 kwietnia 2015 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego umorzyła dochodzenie w sprawie możliwości popełnienia przez radcę prawną [REDAKCYJA] przewinień dyscyplinarnych, polegających na:

1. podejmowaniu czynności zmierzających do pozbawienia [REDAKCYJA] klienta - [REDAKCYJA] i skutkiem tego doprowadzić do utraty tego klienta przez [REDAKCYJA],
2. zarówno w okresie wypowiedzenia umowy współpracy z dnia 16 czerwca 2010 r. z [REDAKCYJA], jak i po jej zakończeniu tej współpracy naruszać zakaz konkurencji określony w art. 14 ust. 1 umowy współpracy jako „klauzula o zakazie świadczenia pomocy prawnej oraz innych usług” na rzecz klienta [REDAKCYJA], w sposób polegający na podjęciu współpracy z [REDAKCYJA], która rozpoczęła obsługę byłego klienta [REDAKCYJA]

W uzasadnieniu wydanego postanowienia, Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego stwierdzała m.in., że radca prawny [REDAKCYJA] nie podejmowała czynności zmierzających do pozbawienia [REDAKCYJA] klienta - [REDAKCYJA] a zmiana obsługi prawnej tej spółki wynikała z jedynie z inicjatywy nowo powołanego [REDAKCYJA]. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego stwierdziła również brak wystarczających dowodów do uznania, że doszło do przewinienia dyscyplinarnego polegającego na naruszeniu zakazu konkurencji w okresie wypowiedzenia umowy współpracy z dnia 16 czerwca 2010 r. Ostatecznie, w ocenie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego nie można było uznać za przewinienie dyscyplinarne działanie radca prawnej [REDAKCYJA] polegające na naruszaniu zakazu konkurencji, wyrażonego w art. 14 ust. 1 umowy współpracy z dnia 16 czerwca 2010 r. po zakończeniu współpracy, bowiem radca prawny nie otrzymywała w tym czasie od [REDAKCYJA] stosownego ekwiwalentu finansowego, co skutkowało nieważnością wskazanego wyżej zakazu.

Z powyższym stanowiskiem nie zgodziła się [REDAKCYJA] która zażaleniem z dnia 20 kwietnia 2015 r. wniosła o uchylenie wydanego w sprawie postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego. W *petitum* wniesionego pisma Skarżący zarzucił:

1. niewyjaśnienie w jakiej konkretnie dacie radca prawny [REDAKCYJA] faktycznie nawiązała współpracę z [REDAKCYJA] oraz czy w okresie wypowiedzenia umowy współpracy radca prawny [REDAKCYJA] świadczyła pomoc prawną na rzecz [REDAKCYJA] wbrew zapisowi art. 14 ust. 1 umowy współpracy z dnia 16 czerwca 2010 r., w szczególności, czy nadal pełniła dyżury w siedzibie tej spółki we wtorki i czwartki każdego tygodnia, tj. w dni objęte wnioskiem o udzielenie bezpłatnego urlopu, motywowanego problemami zdrowotnymi,

2. naruszenie prawa materialnego, tj. art. 101² Kp, art. 353¹ i art. 750 Kc poprzez jego błędne zastosowanie w ocenie stanu faktycznego.

W celu wyjaśnienia wskazanych wyżej okoliczności, Skarżący wniósł o przeprowadzenie przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego dowodu z zeznań świadków oraz dowodu z dokumentów.

Mając na uwadze powyższe, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył, co następuje:

W ocenie Sądu, po uwzględnieniu całokształtu zebranego dotychczas materiału dowodowego oraz stanowisk wyrażonych przez uczestników postępowania, należało stwierdzić, że wniesione przez [REDAKTOWANO] zażalenie zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie właściwym jest wskazać, że istotą postępowania dyscyplinarnego jest sankcjonowanie uchybień wobec obowiązków wynikających z wykonywania czynności zawodowych oraz zachowań sprzecznych z godnością radcy prawnego. Równocześnie specyfiką odpowiedzialności dyscyplinarnej ustanowionej wobec radców prawnych jest również brak określonego katalogu czynów stanowiących przewinienia dyscyplinarne. Odpowiedzialność ta obejmuje wszelkie czyny godzące w dobro i godność zawodu. Stąd też przy ocenie postępowania danego radcy prawnego właściwym jest zachowanie szczególnej wnikliwości i roztropności, przy uwzględnieniu całokształtu okoliczności w danej sprawie.

W ocenie Sądu Dyscyplinarnego, w przypadku niniejszego postępowania, zainicjowanego skargą [REDAKTOWANO], dla realizacji powyższych wymogów, właściwym byłoby ponowne podjęcie próby ustalenia czasu rozpoczęcia współpracy przez radcę prawną z [REDAKTOWANO] oraz czy w okresie wypowiedzenia umowy współpracy radca prawny [REDAKTOWANO] świadczyła pomoc prawną na rzecz [REDAKTOWANO] wbrew zapisowi art. 14 ust. 1 umowy współpracy z dnia 16 czerwca 2010 r., w szczególności, czy nadal pełniła dyżury w siedzibie tej spółki we wtorki i czwartki każdego tygodnia, tj. w dni objęte wnioskiem o udzielenie bezpłatnego urlopu, motywowanego problemami zdrowotnymi.

Choć powyższa okoliczność była już przedmiotem rozważań Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego, to zdaniem Sądu Dyscyplinarnego w tym zakresie nie wyczerpano inicjatywy dowodowej, a zatem przedwczesnym było uznanie, że brak jest danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia przewinienia dyscyplinarnego. Wskazać bowiem należy, że powyższa przesłanka oznacza zawsze trudności z uzyskaniem dowodów potwierdzających tezy zarówno w najwcześniejszej fazie postępowania, jaką jest kontrola pierwszej informacji o możliwości zaistnienia danego zdarzenia, jak na dalszych etapach – przedstawienia zarzutów obwinionemu, skierowania wniosku o ukaranie, aż do momentu końcowej narady nad orzeczeniem. Dla potwierdzenia określonej hipotezy wskazane jest dokonanie określonych czynności sprawdzających w trybie odpowiednio stosowanego art. 307 KPK. Jednakże zastosowanie przesłanki braku danych musi ściśle korespondować z sytuacją, gdy niemożliwość ich uzyskania wiąże się z niedającymi się usunąć przeszkodami lub trudnościami, a informacji tych nie można uzyskać z analizy pozostałej treści materiału dowodowego.

W ocenie Sądu Dyscyplinarnego dla rozstrzygnięcia powyższej kwestii pomocnym byłoby uzyskanie przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego dokumentów potwierdzających moment zawarcia współpracy między radcą prawnym [REDACTED] a [REDACTED] - w szczególności umowy współpracy, jak również kopii faktury, czy też potwierdzenia zapłaty (wraz ze wskazaniem tytułu rozliczenia, jeśli zapłata nastąpiła przelewem). Równocześnie uzasadnionym byłoby zwrócić się do Skarżącego o udzielenie dalszych wyjaśnień lub wskazanie źródła informacji o tym, że radca prawny w okresie wypowiedzenia, korzystając z bezpłatnego urlopu, w istocie pełnił dyżury w siedzibie spółki [REDACTED]. Informacja o powyższej okoliczności pochodziła bowiem bezpośrednio od Skarżącego w złożonym przez niego zawiadomieniu z dnia 30.07.2014 r. Stąd też dla prawidłowego ustalenia stanu faktycznego nie bez znaczenia jest dalsze zaangażowanie się Skarżącego w sprawę. Ostatecznie, w razie potrzeby Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego może przeprowadzić również inne czynności dochodzeniowe. Uzyskanie dodatkowych wyjaśnień i dalszych dowodów, przy uwzględnieniu zebranego dotychczas materiału oraz treści odpowiednich przepisów Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, powinno umożliwić Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego dokonanie merytorycznego rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie.

Z uwagi na powyższe, orzeczono jak w sentencji.

Andrzej
Chwał

